

Начало>Семейноправни въпроси и наследство>Развод и законна раздяла

Развод и законна раздяла

Люксембург

1 Какви са условията за получаване на развод?

В люксембургското право съществуват две категории развод, а именно: развод по взаимно съгласие и развод поради непоправимо разстройство в отношенията между съпрузите.

Развод по взаимно съгласие

Молба за развод по взаимно съгласие може да бъде подадена съвместно от съпрузите, когато те са постигнали съгласие относно разстройството на брака и последиците от него.

Ако съпрузите притежават имущество, което трябва да се поделит, е нужно нотариус да изготви опис на имуществото и да го оцени. Впоследствие съпрузите уреждат свободно правата си върху въпросното имущество. Ако обаче няма имущество, което да бъде описано, намесата на нотариус не е необходима.

Съпрузите трябва също така да постигнат съгласие относно местоживеенето си по време на бракоразводното дело, договореностите, свързани с децата по време на делото и след него, принос на всеки един от съпрузите за възпитанието и издръжката на децата преди и след развода и на последно място — по отношение на размера на всички плащания за издръжка, които единият съпруг трябва да извърши по отношение на другия в хода на бракоразводното дело и след неговото приключване. Споразумението трябва да е изготвено от адвокат или от нотариус под формата на документ (*convention*). То трябва да бъде одобрено от съда, който проверява дали е изготвено във висшите интереси на децата, и дали няма да има очевидни непропорционални неблагоприятни последици за интересите на единия от съпрузите. Одобреното споразумение е неразделна част от решението за развод.

Развод поради непоправимо разстройство в отношенията между съпрузите

Молба за развод поради непоправимо разстройство в отношенията между съпрузите може да бъде подадена от единия от съпрузите или — когато е налице споразумение относно принципа на развода, но не и по отношение на всички последици от него — съвместно от двамата съпрузи.

Непоправимо разстройство се доказва, когато съпрузите са постигнали съгласие относно принципа на развода или когато молба за развод се подава само от единия съпруг, който продължава да я поддържа и след периода за размисъл, който не може да бъде по-дълъг от три месеца, като може да бъде подновен еднократно.

2 Какви са основанията за развод?

В люксембургското право съществуват две категории развод, а именно: развод по взаимно съгласие и развод поради непоправимо разстройство в отношенията между съпрузите.

3 Какви са правните последици от развода за:

3.1 личните отношения между съпрузите (напр. фамилното име)

Бракът се прекратява с решение за постановяване на развода и взаимните задължения на съпрузите, а именно тези за вярност, помощ и подкрепа, се погасяват.

Според люксембургското право никое лице не може да носи фамилно или собствено име, различни от тези, които са отразени в акта му за раждане: лицата, които са престанали да носят тези имена, са длъжни да ги приемат отново. Промяна в гражданското състояние, например при сключването на брак, не води до промяна във фамилното име на единия от съпрузите. Правото да се носи фамилното име на съпруга не се придобива по право. Съпругът трябва да даде съгласието си фамилното му име да се носи от друго лице.

Люксембургските съдилища са се произнесли по отношение на последиците от развода за използването на фамилното име на дадено лице:

След развода съпругата не може да продължи да носи фамилното име на своя бивш съпруг освен при наличие на разрешение за това от негова страна, което той винаги може да оттегли. Тъй като правото на бившия съпруг да възрази срещу използването на фамилното му име е неограничено, съдилищата не могат да разрешат на съпругата да продължи да носи фамилното име на съпруга за неограничен период от време след развода дори за професионални цели, в случай че той възразява срещу това. Като отчита обаче обстоятелството, че в професионалните среди съпругата е станала известна с фамилното име на своя съпруг и с оглед на това да се избегне понасянето от нейна страна на имуществени вреди, съдът може да й определи срок, в рамките на който тя да уведоми своите клиенти за собственото си фамилно име — решение на апелативния съд (*Cour*) от 24 май 2006 г., стр. 33, 258.

3.2 подялбата на имуществото на съпрузите

По силата на решението за постановяване на развод се пристъпва към ликвидиране и подялба на съпружеската имуществена общност. При липса на брачен договор приложимият брачен режим към съпрузите е законовият режим на съпружеска имуществена общност, съгласно който съвместната собственост обхваща само придобитите по време на брака вещи. Чрез развода съпружеската имуществена общност се прекратява. Подялбата на имуществото протича на два основни етапа:

през първия етап всеки от съпрузите получава вещите, които не са били в режим на общност, ако тези вещи съществуват в натура, в противен случай — вещите, които ги заместват;

през втория етап се ликвидира общото имущество — активи и пасиви. За всеки един от съпрузите се изготвя отчет за това, което му се дължи от общността, и онова, което той дължи на общността.

Когато съпруг е бил осъден с окончателно решение за престъпление, предвидено в членове 372, 375, 376, 377, 393, 394, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 401a, 402, 403, 404, 405 и 409 от Наказателния кодекс (*Code pénal*) (развратни действия, изнасилване, умишлено нападение и побой, отнемане на човешки живот и умишлена телесна повреда, умишлено убийство, предумишлено убийство, убийство на дете и отравяне), извършено по време на брака спрямо другия съпруг или дете, живеещо в същото домакинство, или за опит за извършване на престъпление, предвидено в членове 372, 375, 376, 377, 393, 394, 396, 397, 401, 403, 404 и 405 от Наказателния кодекс, спрямо същите лица по време на брака, той бива лишен, по искане на другия съпруг, от всички предоставени му от последния ползи от брака. От друга страна, съпруг, който е обявен за невинен, запазва предоставените му от неговия съпруг ползи дори ако тези ползи е трябвало да бъдат реципрочни и това условие не е било изпълнено.

Когато по време на брака съпруг е спрял да работи или е намалил работното си време, той може да закупи със задна дата пенсионни права от общата пенсионна схема съгласно условията и критериите, определени от приложимото гражданско право и правото в областта на социалната сигурност. За тази цел съпругът може да поиска от съда, който се произнася по развода, да изчисли, преди разводът да бъде постановен, при условие че той не е навършил 65 години към момента на подаване на искането, „референтна сума“, която се основава на разликата между съответните доходи на съпрузите през периода, през който въпросният съпруг е не е работил или е работил при намалено работното време. Правилата за изчисляване на тази сума са определени в Наредбата на Великия херцог от 11 септември 2018 г. относно изчисляването на референтната сума и относно правилата за плащане и възстановяване на сумите, посочени в член 252 от Гражданския кодекс (*règlement grand-ducal du 11 septembre 2018 relatif au calcul du montant de référence et aux modalités de versement et de restitution des montants visés à l'article 252 du Code civil*). За целите на това закупуване със задна дата съпругът, който е преустановил работа или е намалил работното си време, има вземане срещу другия съпруг за 50 % от референтната сума, в рамките на активите, съставляващи съпружеската имуществена общност или съвместно притежаваната собственост, които са налични след уреждане на задълженията. Съпругът кредитор дължи сума, която се равнява на размера на въпросното вземане.

3.3 малолетните и непълнолетните деца на съпрузите

По принцип разводът на родителите не променя условията, при които се упражняват родителските права, тъй като те продължават да се упражняват съвместно от двамата родители. Родителите трябва да продължат да вземат заедно всички важни решения, засягащи живота на тяхното дете (издръжка, възпитание, насоки за обучение и др.).

Съдът ще повери упражняването на родителските права на единия родител само когато това е във висшите интереси на детето. В този случай посоченият родител взима сам всички решения, засягащи детето. Другият родител обаче запазва правото да бъде информиран и да следи за издръжката и възпитанието на своето дете. Освен ако няма сериозни основания срещу това, този родител също така има право на лични отношения с детето и право детето да пребивава при него. В резултат на това, ако родителите се разделят, всеки трябва да поддържа лични отношения с детето и да зачита връзката на детето с другия родител.

В случай на развод родителите трябва да продължат да допринасят заедно за поемането на разходите, свързани с издръжката и възпитанието на детето, освен ако не е решено друго. Въпросният принос е под формата на плащане на издръжка и не спира автоматично при навършване на пълнолетие от детето. Издръжката може да бъде платена директно на пълнолетно дете и може да бъде преразгледана съобразно потребностите на детето и променящите се средства и разходи на всеки един от родителите.

Що се отнася до местопребиваването на детето, налице са два възможни варианта (освен при изключителни случаи, когато съдът решава да повери детето на трета страна):

Детето живее с единия от родителите. В този случай, освен ако няма сериозни основания срещу това, другият родител получава право на лични отношения с детето и право детето да пребивава при него.

Детето живее с всеки един от родителите, които се редуват, като в този случай съдът проверява дали този начин на редуващо се пребиваване е в интерес на детето. Редуващото се пребиваване не означава задължително, че времето, през което детето живее с всеки от родителите, е напълно еднакво.

Когато съпрузите се споразумеят относно упражняването на родителските права, местоживеенето и местопребиваване на детето, правата на лични отношения и на настаняване и принос към издръжката и възпитанието на детето, те могат да представят това споразумение в съда в хода на бракоразводното дело. Съдът може да вземе предвид споразумението при постановяване на решението си, ако счита, че то е във висшите интереси на детето и че съпрузите са дали свободно съгласието си.

Разводът на родителите не лишава техните деца от привилегиите, от които биха се ползвали иначе. В тази връзка отношението към тях е точно такова, като към децата на родители, които не са разведени.

3.4 задължението за изплащане на издръжка на другия съпруг?

Съдът може да поиска от единия от съпрузите да плаща издръжка на другия съпруг. Тази издръжка се определя съгласно нуждите на съпруга, на когото тя се изплаща, като е в рамките на възможностите на другия съпруг да я изплаща. Ако съпрузите постигнат съгласие, съдът може да постанови решение, съгласно което въпросната издръжка да бъде изплатена като еднократна сума, а нейният размер и условията за изплащането ѝ ще бъдат определени от съда

Когато определя нуждите и възможността за плащане на издръжка, съдът ще вземе предвид, наред с другото, следното:

1. възрастта и здравословното състояние на съпрузите;
2. продължителността на брака;
3. времето, което вече е отделено или ще бъде необходимо за отглеждане на децата;
4. професионалните им квалификации и ситуацията по отношение на пазара на труда;
5. пригодността им за нови работни места;
6. техните съществуващи и предвидими права;
7. активите им по отношение както на капитала, така и на доходите след ликвидирането на съпружеската имуществена общност.

Издръжката не може да се изплаща за срок по-дълъг от продължителността на брака, освен при изключителни обстоятелства.

Тя може да бъде преразгледана и прекратена, освен когато се изплаща като еднократна сума.

Когато единият съпруг е бил осъден с окончателно решение за престъпление, предвидено в членове 372, 375, 376, 377, 393, 394, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 401а, 402, 403, 404, 405 и 409 от Наказателния кодекс (развратни действия, изнасилване, умишлено нападение и побой, отнемане на човешки живот и умишлена телесна повреда, умишлено убийство, предумишлено убийство, убийство на дете и отравяне), извършено по време на брака спрямо другия съпруг или дете, живеещо в същото домакинство, или за опит за извършване на престъпление, предвидено в членове 372, 375, 376, 377, 393, 394, 396, 397, 401, 403, 404 и 405 от Наказателния кодекс, спрямо същите лица по време на брака, той бива лишен, по искане на другия съпруг, от всички права на издръжка.

4 Какво на практика означава правният термин „законна раздяла“?

Законната раздяла отслабва брачната връзка, но не я прекратява: чрез нея се прекратява задължението за съвместно съжителство на съпрузите, но задълженията за вярност и помощ един към друг остават в сила.

5 Какви са условията за законна раздяла?

Основанията за законна раздяла са идентични с тези за развод поради непоправимо разстройство в отношенията между съпрузите.

6 Какви са правните последици от законната раздяла?

Законната раздяла винаги води до подялба на имуществото. Ако законната раздяла е продължила три години, всеки от съпрузите може да подаде до съда молба за развод. Съдът произнася решение за развод, ако другият съпруг не се съгласи незабавно да прекрати раздялата.

7 Какво означава на практика терминът „унищожаване на брака“?

Унищожаването на брака означава постановяване на неговата недействителност с решение на съда. С други думи, счита се, че бракът никога не е съществувал.

8 Какви са условията за унищожаване на брака?

Съществуват редица основания за унищожаване на брака:

бракът е бил сключен без свободното съгласие на съпрузите: такъв е случаят, когато е било упражнено насилие или засегнатото лице е сгрешило по отношение на основни качества на другото лице;

бракът е бил сключен без съгласието на родителите (или разрешението на съда), когато към момента на сключване на брака единият от съпрузите е непълнолетно лице;

двубрачие: такъв е случаят, ако един от съпрузите е в брак едновременно с друго лице;

между съпрузите има определена степен на родство;

бракът е фиктивен и е сключен с цел получаване на полза с оглед на статута на пребиваване;

не са спазени формалните условия за сключването на брак: бракът не е сключен публично или е сключен пред некомпетентно длъжностно лице по гражданското състояние.

9 Какви са правните последици от унищожаването на брака?

Унищоженият брак поражда обаче правни последици (това е известно като теория за путативния брак (*mariage putatif*):

по отношение на съпрузите, ако те добросъвестно са встъпили в брак;

по отношение на добросъвестния съпруг;

по отношение на всяко дете, родено по време на брака, дори ако двамата съпрузи са недобросъвестни.

Унищоженият брак обаче никога не поражда правни последици по отношение на недобросъвестен съпруг.

10 Съществуват ли алтернативни извънсъдебни способи за решаване на въпросите, свързани с развода, без да се стига до съд?

Във Великото херцогство Люксембург браковете могат да се прекратят единствено чрез съдебно решение и никога посредством алтернативни извънсъдебни способи или посредством медиация. По отношение обаче на въпросите, свързани с ликвидирането и подялбата на съвместното имущество, задълженията за издръжка и приноса на съпрузите във връзка с разходите за брака, задълженията за издръжка на децата и упражняването на родителските права, е възможна семейна медиация.

11 Къде се подава заявление (иск/искане) за развод/законна раздяла/унищожаване на брака? Какви формалности трябва да бъдат спазени и какви документи трябва да бъдат приложени към заявлението?

Къде може да бъде подадена молба

Молбите за развод или законна раздяла трябва да бъдат подадени до окръжния съд (*tribunal d'arrondissement*), в чийто район се намира общото местоживеене на съпрузите, или при липса на такова — пред съда по местоживеене на ответника, или в случай на развод по взаимно съгласие — на едната от страните, при спазване на правилата, предвидени в Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета от 27 ноември 2003 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по брачни дела и делата, свързани с родителската отговорност, с който се отменя Регламент (ЕО) № 1347/2000.

Молби за унищожаване на брака се подават до окръжния съд по местоположението на семейното жилище или, ако родителите живеят разделени — до окръжния съд по местопребиваване на родителя, с когото живеят обичайно малолетните или непълнолетните деца, когато родителските права се упражняват съвместно, или по местопребиваването на родителя, който упражнява тези права сам, или в други случаи — до окръжния съд по местопребиваване на лицето, което не е иницирирало образуването на производството. За подаването на съвместни молби страните избират окръжния съд по местоживеене на едната от страните. Тези правила се прилагат в съответствие с предвидените в посочения по-горе Регламент (ЕО) № 2201/2003 правила.

Молбите се разглеждат от съдията по семейно право (*juge aux affaires familiales*).

Формалности, които трябва да бъдат спазени, и документи, които трябва да бъдат представени

При процедурата за **развод по взаимно съгласие** има няколко етапа: ако е налице имущество, което трябва да се подели, съпрузите изготвят опис и оценяват с помощта на нотариус цялото си движимо и недвижимо имущество. Съпрузите уреждат свободно правата си върху въпросното имущество. Освен това те трябва да уредят чрез споразумение различни въпроси, включително местопребиваването на съпрузите по време на производството, административните въпроси във връзка с децата и имуществото на всяко от децата, правата на лични отношения, приноса на съпрузите към възпитанието и издръжката на всички деца, както и въпросите, свързани с всяка издръжка, която единият от съпрузите трябва да плати на другия. Споразумението трябва да е изготвено от адвокат или от нотариус.

Делото се завежда пред съда чрез съвместна молба, подадена в деловодството от двамата съпрузи. За завеждането на делото в съда не е необходимо ангажирането на адвокат.

Молбата трябва да съдържа:

1. датата на подаване;
2. фамилните имена, собствените имена, професиите и адресите на съпрузите;
3. дата и място на раждане на всеки от съпрузите;
4. когато е приложимо, самоличността на всички общи деца;
5. предмета на молбата;
6. кратко изложение на фактите и основанията, на които се позовават.

Освен посоченото по-горе споразумение, с молбата трябва да бъдат подадени следните документи:

1. удостоверение за граждански брак;
2. удостоверения за раждане на съпрузите;
3. удостоверенията за раждане на всички общи деца;
4. документ, доказващ гражданството на съпрузите;
5. когато е приложимо, споразумението, с което се определя приложимото право при развода на съпрузите съгласно член 5 от Регламент (ЕО) № 1259/2010 от 20 декември 2010 г. относно осъществяването на засилено сътрудничество в областта на приложимото право при развод и законна раздяла, в съответствие с предвидените във въпросния регламент форми. Съпрузите могат да определят приложимото право при развода съгласно член 5 от Регламент (ЕО) № 1259/2010 от 20 декември 2010 г. в съответствие с предвидените в същия регламент форми и в споразумение за развод по взаимно съгласие;
6. всеки друг документ, който съпрузите възнамеряват да използват.

Инструментите и документите, които се подават с молбата и които страните възнамеряват да използват, трябва да бъдат легализирани, когато е приложимо, в случай че са издадени от чуждестранен публичен орган.

В случай на **развод поради непреодолимо разстройство в отношенията между съпрузите** или **законна раздяла** трябва да се използват услугите на адвокат. Делото се завежда пред окръжния съд чрез подадена в деловодството молба.

Молбата трябва да съдържа:

1. датата на подаване;
2. фамилните имена, собствените имена, професиите и адресите на съпрузите;
3. дата и място на раждане на всеки от съпрузите;
4. когато е приложимо, самоличността на всички общи деца;
5. предмета на молбата;
6. кратко изложение на фактите и основанията, на които се позовават.

В молбата могат да се съдържат също така искания за налагане на временни мерки, засягащи личността, издръжката и имуществото както на съпрузите, така и на техните деца.

С молбата трябва да бъдат подадени следните документи:

1. удостоверение за граждански брак;
2. удостоверения за раждане на съпрузите или молителя;
3. удостоверенията за раждане на всички общи деца;
4. документ, доказващ гражданството на съпрузите или на молителя;
5. когато е приложимо, споразумението, с което се определя приложимото право при развода на съпрузите съгласно член 5 от Регламент (ЕО) № 1259/2010 от 20 декември 2010 г. относно осъществяването на засилено сътрудничество в областта на приложимото право при развод и законна раздяла, в съответствие с предвидените във въпросния регламент форми;
6. когато е приложимо, проект на споразумение относно последиците от развода, за които са се споразумели съпрузите;
7. когато е приложимо, копие от решението, с което единият съпруг се осъжда за престъпленията, посочени във въпроси 3.2 и 3.4. по-горе;
8. всеки друг документ, който молителят(ите) възнамерява(т) да използва(т).

Инструментите и документите, които се подават с молбата и които страните възнамеряват да използват, трябва да бъдат легализирани, когато е приложимо, в случай че са издадени от чуждестранен публичен орган.

Що се отнася до подаване на молба за **унищожаване на брака**, делото се завежда пред съда чрез подаване на молба в деловодството. За завеждането на делото в съда не е необходимо ангажирането на адвокат. Молбата трябва да съдържа:

1. датата на подаване;
2. фамилните имена, собствените имена и адресите на страните;
3. дата и място на раждане на всяка от страните;
4. предмета на молбата;
5. кратко изложение на фактите и основанията, на които се позовават.

Инструментите и документите, които се подават с молбата и които страните възнамеряват да използват, трябва да бъдат легализирани, когато е приложимо, в случай че са издадени от чуждестранен публичен орган.

12 Може ли да бъде получена правна помощ за покриване на разходите по производството?

Лица, чиито доходи се считат за недостатъчни според люксембургското право, могат да получат правна помощ. За тази цел те трябва да попълнят въпросник, който може да бъде получен от адвокатската колегия на Люксембург (*Barreau de Luxembourg*), и да го изпратят на председателя на адвокатската колегия с териториална компетентност (*Bâtonnier de l'Ordre des avocats*), който се произнася с решение.

Правната помощ покрива всички разходи, произтичащи от съдебното производство, и всички процедури или действия, за които се предоставя.

Така например тя обхваща гербови налози и разходи за регистрация, секретарски такси, адвокатски хонорари, разходи и такси за съдебни изпълнители, нотариални разходи и такси, разходи и такси за технически специалисти, разходи за свидетели и хонорари на писмени и устни преводачи, такси за издаването на удостоверения за съдържанието на разпоредби на чуждестранното право (*certificats de coutume*), пътни разходи, плащания и такси, свързани с формалности по регистрация, ипотекиране и учредяване на други тежести, а когато е необходимо — разходи за публикуване на обявления във вестниците.

13 Възможно ли е да се обжалва решение за развод/законна раздяла/унищожаване на брака?

В Люксембург това решение може да се обжалва. По принцип срокът за обжалване е 40 дни, но той може да бъде удължен, ако жалбоподателят живее в чужбина. Компетентен да разгледа жалбата е Върховният съд (*Cour supérieure de justice*).

14 Какво следва да се направи, за да се признае в държавата членка решение за развод/законна раздяла/унищожаване на брака, което е издадено от съд в друга държава членка?

По силата на Регламент (ЕО) № 2201/2003 от 27 ноември 2003 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по брачни дела и делата, свързани с родителската отговорност, с който се отменя Регламент (ЕО) № 1347/2000, постановените решения от съда на друга държава — членка на Европейския съюз, относно развод, законна раздяла или унищожаване на брака, се признават автоматично във Великото херцогство Люксембург. Това означава, че не трябва да се предприемат действия за признаване на решение.

Предвидено е също така актуализиране на актовете за гражданско състояние в Люксембург вследствие на решение, което е станало окончателно, постановено от съд на държава — членка на Европейския съюз, без да се изисква образуването на каквото и да било предварително производство за тази цел. Съдебното решение, с което се обявява разводът, се отбелязва от страни в полето в удостоверението за сключване на граждански брак и в удостоверенията за раждане на съпрузите. Ако бракът е сключен в чужбина, решението на съда трябва да бъде вписано в регистрите за гражданско състояние на общината, в която е бил вписан гражданският брак, или в регистрите за гражданско състояние на Люксембург-град, като трябва да се отбележи и от страни в полето в удостоверението за раждане на всеки един от съпрузите.

15 Към кой съд следва да се обърне, за да се противопоставя на признаването на решение за развод/законна раздяла/унищожаване на брака, издадено от съд в друга държава членка? Каква е процедурата в такива случаи?

Всяко заинтересовано лице може да подаде молба до председателя на окръжния съд за постановяване на решение, с което да се откаже признаването на решение относно развод, законна раздяла или унищожаване на брака, постановено от съд на друга държава — членка на Европейския съюз.

Председателят на окръжния съд разглежда искането в кратки срокове. На тази фаза на производството лицето, срещу което се иска решение за отказ от признаване, не може да изрази своето становище. Молбата се допуска само на следните основания:

решението е в явно противоречие с обществения ред;

незачитане на правата на ответника;

решението е несъвместимо с решение, постановено в свързано производство.

Всяка от страните може да обжалва решението на председателя на окръжния съд пред апелативния съд (*Cour d'appel*). Обжалването протича в условията на състезателност. Решението на апелативния съд може да се обжалва с подаването на касационна жалба пред Касационния съд (*Cour de cassation*).

16 Кой е приложимият закон при бракоразводни дела, когато съпрузите не живеят в държавата членка на съда, който разглежда делото, или са граждани на различни държави?

Великото херцогство Люксембург прилага Регламент (ЕО) № 1259/2010 от 20 декември 2010 г. относно осъществяването на засилено сътрудничество в областта на приложимото право при развод и законна раздяла, който е приложим от 21 юни 2012 г., между Австрия, Белгия, България, Естония (от 11 февруари 2018 г.), Франция, Германия, Гърция (от 29 юли 2015 г.), Унгария, Италия, Латвия, Литва (от 22 май 2014 г.), Люксембург, Малта, Португалия, Румъния, Словения и Испания. Този регламент постановява, че съпрузите могат да се договорят да определят приложимото право при развод и законна раздяла, при условие че то е едно от следните:

правото на държавата, в която съпрузите имат обичайно местопребиваване към момента на сключване на споразумението; или
правото на държавата на последното обичайно местопребиваване на съпрузите, доколкото единият от тях все още пребивава там към момента на сключване на споразумението; или

правото на държавата, чийто гражданин е един от съпрузите към момента на сключване на споразумението; или

правото на *сезирания съд*.

Съгласно същия регламент при липсата на избор по смисъла на посочения по-горе параграф разводът и законната раздяла се уреждат от:

правото на държавата на обичайно местопребиваване на съпрузите към момента на сезиране на съда; или, ако не е изпълнено това,

правото на държавата на последно обичайно местопребиваване на съпрузите, при условие че това пребиваване е приключило не повече от една година преди сезирането на съда и ако единият от съпрузите все още живее в тази държава към момента на сезиране на съда; или, ако не е изпълнено това,

правото на държавата, чиито граждани са съпрузите към момента на сезиране на съда; или, ако не е изпълнено това,

правото на държавата на сезирания съд.

Когато не се прилага Регламент (ЕО) № 1259/2010, разводът и законната раздяла се уреждат съгласно люксембургското право от:

националното право на съпрузите, когато те са граждани на една и съща държава;

правото по действителното общо местоживее на съпрузите, когато те са граждани на различни държави;

от правото на сезирания съд, когато съпрузи с различно гражданство не притежават действително общо местоживее.

Връзки по темата

Брошура: [Разводът във Великото херцогство Люксембург](#);

[LEGILUX](#);

[Портал за правосъдие](#).

Тази уеб страница е част от „Вашата Европа“.

Ще се радваме да получим вашите [коментари](#) относно полезността на предоставената информация.

This webpage is part of an EU quality network

Последна актуализация: 17/12/2020

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.